

Brieven van een ongelovige

*Wees altijd bereid verantwoording af te leggen van de verwachting waaruit u leeft, als daarom gevraagd wordt. Maar doe het wel vriendelijk en met het nodige respect.
(1 Petrus 3:15)*

Als ik zou geloven dat dit leven het enige is wat ons te wachten staat en dat er geen God bestaat die mijn tranen kan wegvegen, dan zou ik het bijltje er direct bij neergooien. Sterker nog, ik zou mijn verstand verliezen en helemaal doorslaan.

-John Henry Newman

Beste Jan,

Bedankt voor je brief van laatst.

Ik moet toegeven dat wat je zegt heel aannemelijk klinkt, maar overtuigen doe je me niet. Ik neem aan dat wat je zegt vooral goede kost is voor iemand die al in God gelooft en het geloof door jouw argumenten versterkt ziet worden.

Je vindt steeds een reden waarom God niet de schuldige is, of waarom het toch zinvol is om te geloven, maar waarom moet het zo moeilijk zijn? Waarom moet je je in alle mogelijke filosofische bochten wringen om God aan mij te verklaren?

Wat als er helemaal geen God is? Zo kan ik met iemand urenlang in discussie gaan over de afwezigheid van het mannetje op de maan, maar uiteindelijk komt er toch een moment waarop blijkt dat de reden waarom wij het mannetje op de maan niet zien eenvoudigweg is omdat het mannetje op de maan helemaal niet bestaat!

Ik kan nog wel geloven dat er een of andere kracht is die dit hele gebeuren aandrijft, maar ik zie nog steeds niet in waarom dat een persoonlijke kracht zou zijn, die om ons geeft en waar je mee kunt praten.

Nou, ik ben benieuwd wat je hier op te zeggen hebt.

Groet,

Roy

Beste Roy,

Bedankt voor je brief. Ik begrijp je vraag goed, alhoewel je je misschien kunt voorstellen dat ik wel wat vraagtekens plaats bij je vergelijking tussen God en het mannetje in de maan.

Haha. Dat mannetje heeft mij vooralsnog niet vaak geholpen, maar misschien zeg je nu wel dat dit precies het geval is met jou en God.

Je vraagt dus 'wat als er helemaal geen God is?'

Je zult inmiddels wel begrijpen dat ik niet in staat ben om God op een fysieke manier te bewijzen door Hem in een of andere formule te stoppen waardoor het juiste antwoord, het bestaan van God, bewezen wordt.

Zoals ik al eerder schreef is de manier om God te benaderen de weg van het geloof en niet die van wereldse formules.

Maar er zijn toch zeker logische verklaringen die naar het bestaan van God wijzen en dan heb ik het zeker niet alleen over die geweldige en gecompliceerde schepping om ons heen, die volgens de Bijbel zelf meer dan genoeg bewijs levert voor het bestaan van God. (Zie Romeinen 1)

De christelijke schrijver C.S. Lewis schrijft ergens dat er voor alles wat wij lichamelijk verlangen en nodig hebben ook iets is dat dat verlangen kan bevredigen.

En ik denk dat hij daar de spijker mee op zijn kop slaat.

Wat bedoelt hij?

Neem bijvoorbeeld je lichamelijke honger. Je lichaam heeft voedsel nodig en gaat dus op zoek naar iets om die honger mee te bevredigen. En wat ontdekken we: er is iets te eten.

We hebben dorst en er is water om onze dorst mee te lessen.

Het lijkt er op dat wij in een wereld leven die precies overeenkomt met wat wij ook werkelijk nodig hebben. Alles wat er nodig is voor ons om te leven, te groeien en ons te ontwikkelen is precies aanwezig en precies in de juiste hoeveelheid.

Nu heb ik het over onze lichamelijke noden.

Maar wat als je het over onze geestelijke en emotionele noden hebt? Zaken zoals communicatie, liefde (iets wat alleen waarde heeft in relatie tot anderen), inspiratie, persoonlijke groei en ga maar door.

De fysieke wereld heeft een antwoord op al onze fysieke noden. Waarom zou de geestelijke wereld dan niet in al onze geestelijke noden kunnen voorzien?

En nu wordt het interessant.

Een mens heeft honger en er is eten. Een mens heeft dorst en er is te drinken. Een mens hongert naar liefde en er zou geen liefde zijn? Een mens zoekt naar vervulling en inspiratie, naar de zin van het bestaan, maar die zou er niet zijn?

Natuurlijk is er liefde en natuurlijk is er een reden voor het bestaan.

Volgens de Bijbel is God een persoonlijke God. Een God die persoonlijk bij de mens betrokken is en die ons geschapen heeft naar Zijn eigen beeld.

Ieder mens zoekt naar liefde en naar een reden voor het bestaan en die kunnen ook gevonden worden.

Eigenlijk zoekt ieder mens naar God, ook al noemen veel mensen het niet zo. En helaas vindt ook niet ieder mens God, omdat veel mensen God niet willen vinden.

Maar iedereen zoekt. En dat is omdat er ook werkelijk antwoorden zijn en er ook

werkelijk een reden voor het bestaan is. Net zo goed als er eten is voor een hongerige buik en water om je dorst te lessen, is er ook een antwoord op de eenzaamheid of voor het verlangen naar liefde en begrip. Wij hebben persoonlijke noden omdat er persoonlijke antwoorden zijn, die ons worden gegeven door een persoonlijke God.

Als God niet bestaat en de liefde slechts een woord is dat vervliegt met de wind en er geen echte maatstaf is omdat er geen goed bestaat en geen kwaad, omdat goed en kwaad slechts principes zijn die door de mens zelf zijn opgesteld, dan is alles wat de mens doet in wezen volkomen zinloos en hopeloos.

‘Leven of sterven, het maakt niet uit. Probeer maar zoveel mogelijk te genieten van vandaag, want morgen ben je dood en begraven.’

Waarom zou je dan proberen om goed te zijn voor je naaste? Dan kun je beter proberen een ander zoveel mogelijk te bedonderen om jezelf vooruit te helpen, want dan kun je tenslotte nog wat van dit aardse leven genieten voor het te laat is. Tachtig jaar op de aarde en dan is het voorbij. Goed of slecht geleefd...het maakt geen enkel verschil. We eindigen allemaal onder de groene zoden.

Dan krijg je zoiets als het recht van de sterkste, wat tussen twee haakjes perfect aansluit bij de ongelovige theorie van Charles Darwin en zijn evolutiemodel.

Dus het zal je niet lukken om God te bewijzen door een slimme formule op te stellen, maar als je kijkt naar de wereld om je heen en er eens goed over nadenkt zul je toch moeten toegeven dat het idee van een liefdevolle God zo gek nog niet is.

Hartelijke groeten,

Jan

Voor een niet gelovige wetenschapper die al zijn hele leven alleen vertrouwt op wat hij kan zien en die leunt op zijn eigen verstand, zou dit hele verhaal wel eens kunnen uitlopen op een nachtmerrie. Stel je voor. Hier is iemand die zich heeft ingezet om de hoogste toppen van de onwetendheid te beklimmen en op het moment dat hij eindelijk de laatste meters aflegt en zich met moeite op de top hijst, ziet hij daar tot zijn ontzetting een stel theologen zitten die daar al eeuwenlang hebben gebivakkeerd.

Uit: Los Angeles Times, Juni 25, 1978